

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017 - 2091

Doknr.
460805

Dato
24-04-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 19. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 1 vedrørende beslutningsforslag nr. B 70 til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Susanne Eilersen (DF).

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes uddybe de forbehold mod at indføre største brøks metode ved kommunale og regionale valg, som ministeren nævnte under 1. behandlingen, herunder særligt forbeholdet om at et parti med største brøks metode ikke er sikret et flertal af mandater, hvis partiet har fået over 50 pct. af stemmerne.”

Svar:

Som det fremgik ved 1. behandlingen af beslutningsforslag nr. B 70, findes der ingen valgopgørelsesmetode, der indebærer fuld forholdsmæssighed forstået som fuld matematisk overensstemmelse mellem hvert enkelt partis stemmeandel og mandatandel. Forskellige metoder er således forbundet med forskellige fordele og ulemper.

Som det er angivet i spørgsmålet, kan det ved anvendelse af største brøks metode forekomme, at et parti, der har opnået mere end halvdelen af stemmerne, ikke tildeles et flertal af mandaterne. Ved kommunalvalg ses det, at ét parti får over halvdelen af stemmerne. Efter regeringens opfattelse er det en væsentlig egenskab, at den anvendte valgopgørelsesmetode sikrer, at dette forhold også fører til, at det pågældende parti tildeles et flertal af mandaterne i kommunalbestyrelsen.

Med største brøks metode kan man desuden enten risikere, at et parti får et mandat for en forholdsvis lille brøk, eller omvendt, at en meget stor brøk ikke giver nogen mandatgevinst. Det er helt tilfældigt, om det er et stort eller lille parti, der får den største brøk, og metoden kan derfor være begunstigende for de små partier.

I de tilfælde, hvor små partier får et mandat for en forholdsvis lille brøk, kan største brøks metode således medføre, at et parti får en uforholdsmæssig overrepræsentation. Hver vælger, der stemmer på et sådant lille parti, vil – afhængig af, hvorledes stemmerne er fordelt på de øvrige partier – blive repræsenteret med en mandatandel, der ligger langt over den gennemsnitlige vælgerrepræsentation for alle vælgere under ét.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll